

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-299/20-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Senke Orlić Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe d.o.o., radi izmještanja elektroničke infrastrukture, na sjednici vijeća održanoj 2. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje točke 2., 3., 4. i 6. izreke rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-04/01, URBROJ: 376-08-20-15 od 23. srpnja 2020. godine.
- II Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška upravnog spora.
- III Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenim rješenjem tuženika utvrđuje se tužitelju niz obveza koje je dužan izvršiti kao infrastrukturni operator u cilju izmještanja izgrađene elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u zoni obuhvata projekta „*izgradnja vodoopskrbe i odvodnje*“.
2. Također se tim rješenjem navodi da će odgovornoj osobi tužitelja, u slučaju neizvršenja obveza iz tog rješenja, biti izrečena novčana kazna u iznosu i na način поближе utvrđenim u tom rješenju.
3. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da su osporene točke izreke rješenja nezakonite i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno te nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno iz svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).
4. Nastavno u tužbi iznosi kronologiju događaja opisujući tijek postupka. Navodi da je tuženik rješenje donio u postupku pokrenutom po zahtjevu investitora radi zaštite i/ili izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture (dalje: EKI) i druge povezane opreme koja se nalazi u zoni obuhvata projekta „*izgradnja vodoopskrbe i odvodnje*“.

5. Prethodno tome je tuženik, na zahtjev investitora, dana 18. lipnja 2020., svojim zaključkom naložio tužitelju da u roku od 8 dana dostavi očitovanje o zahtjevu investitora kao i uporabne dozvole i svu prateću dokumentaciju za svoju EKI, koja je izgrađena i nalazi se u zoni zahvata projekta, konkretno za EKI izgrađenu i položenu

6. Tužitelj traženo nije dostavio jer mu investitor nije dostavio situacijski prikaz kolizija infrastrukture koja se planira graditi s postojećom EKI, u zoni obuhvata Projekta, ali je naknadno investitoru dao Izjave o položaju EKI.

7. Tehničku dokumentaciju Projekta tužitelj je dobio na uvid tek 15. srpnja 2020. na raspravi kod tuženika, na koju se trebao očitovati u roku od sedam dana, a već osmi dan je tuženik donio pobijano rješenje.

8. Iz dokumentacije investitora tužitelj je utvrdio da je tuženik investitoru izdao posebne uvjete gradnje prema kojima je projektant investitora prema odredbama članka 26. ZEK-a i Pravilnika o zonama, obvezan projektirati paralelno vođenje i križanje s postojećim elektroničkim komunikacijama i projektom predvidjeti zaštitu/premještanje postojeće EKI u zoni zahvata, bez čega se ne mogu dobiti potvrde na glavni projekt od javnopravnog tijela koje posebne uvjete gradnje izdalo.

9. Usprkos manjkavostima Glavnog projekta investitora i potpunom ignoriranju činjenice da se u zoni obuhvata Projekta potencijalno nalazi postojeća EKI, koju će biti nužno zaštititi ili izmjestiti zbog kolizije sa infrastrukturom koja se gradi tim Projektom, kod činjenice da investitor nije ni na koji način ispunio obveze utvrđene Posebnim uvjetima gradnje tuženika, tuženik je na manjkave Glavne projekte investitora izdao potvrdu, suprotno članku 85. stavku 3. članku 90. stavku 3. Zakona o gradnji.

10. Sada, u već odmakloj fazi Projekta, kada je investitor ishodio građevinske dozvole za Projekt, tuženik odgovornost za vlastite protupravne propuste i propuste investitora i projektanta, prebacuje na tužitelja. Tuženik nameće tužitelju obvezu izrade projekta ili tehničkog rješenja zaštite EKI, pod prijetnjom izricanja novčane kazne odgovornoj osobi tužitelja.

11. Ne samo da tužitelj za bilo kakvo kašnjenje investitora, u ovoj fazi Projekta, ne može biti odgovoran jer su, svi sudionici u prethodnim postupcima uključujući tuženika i investitora postupali suprotno primjenjivom Zakonu o gradnji, već nameće tužitelju nemoguću i neizvršivu obvezu. Da bi tužitelj u ovoj fazi Projekta mogao pravovremeno izvršiti obveze koje su mu nametnute pobijanim rješenjem, morao bi graditi i polagati svoju novu EKI na drugim lokacijama bez ishođenja ikakve građevinske dokumentacije.

12. Zbog navedenog tuženik je pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje i s tim u vezi pogrešno primijenio materijalno pravo.

13. Tužitelj, također, ukazuje na bitne povrede pravila postupka smatrajući da je osporeno rješenje doneseno u suprotnosti s člankom 17. stavkom 3. u vezi s člankom 70. stavkom 1. i člankom 12. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17, dalje: ZEK), jer je rješenje donio ravnatelj tuženika, čime je prekoračio ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 17. stavkom 3. ZEK-a, u vezi s člankom 17. stavkom 1. i člankom 12. istog zakona. Tim odredbama propisano je da ravnatelj tuženika može odlučivati o poslovima tuženika iz članka 12. stavak 1. i 2. ZEK-a, koji nisu u

nadležnosti Vijeća, dok je člankom 17. stavkom 1. definirano da Vijeće tuženika odlučuje o poslovima koji se odnose na utvrđenje obveza infrastrukturnog operatera.

14. Smatra da su povrijeđene odredbe članka 8. i 10. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje: ZUP) jer tuženik nije utvrdio pravo stanje stvari i okolnosti bitne za rješavanje upravne stvari. Tuženik je postupajući suprotno članku 26. stavku 4. ZEK-a propustio utvrditi postoji li dužnost zaštite ili premještanja EKI i ako postoji, na kojim to točno trasama odnosno dijelovima EKI koja se nalazi u zoni obuhvata Projekta i, tek temeljem tih činjenica, izvesti zaključak o potrebi zaštite ili izmještanja EKI te bi tek onda bilo osnovano od tužitelja tražiti dostavu uporabnih dozvola i posljedično utvrditi posjeduje li tužitelj uporabne dozvole za predviđena mjesta kolizije i u ovisnosti o tome utvrditi obvezu snošenja troška izrade tehničkih rješenja zaštite ili izmještanja EKI te svih troškova vezanih uz realizaciju toga.

15. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi. 2., 3., 4., i 6. izreke rješenja tuženika.

16. Tuženik u iscrpnom odgovoru na tužbu pobliže navodi razloge zbog kojih smatra tužbene navode u cijelosti neosnovanima, a osporeno rješenje zakonitim.

17. Uvodno ističe da je osporavano rješenje doneseno u postupku utvrđivanja je li investitor ili je infrastrukturni operater obvezan snositi trošak nužne zaštite ili premještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, u slučaju kad se izvode radovi ili gradi nova građevina.

18. U vezi s prigovorom nenadležnog odlučivanja, tuženik ističe kako su člankom 12. stavkom 1. točkom 6. ZEK-a, određene ovlasti Vijeća tuženika, ali za utvrđivanje obveza operatora i za rješavanje sporova u vezi zajedničkog korištenja EKI, što je uređeno člankom 30. ZEK-a pa nemaju nikakve veze s postupcima koji se provode temeljem članka 26. stavka 4. ZEK-a – ima li tužitelj ili nema uporabnu dozvolu za svoju EKI u zoni obuhvata Projekta. Pozivaju se na presudu ovog Suda, UsII-379/18-5 do 8. ožujka 2019. gdje Sud potvrdio rješenje ravnatelja tuženika u istoj pravnoj stvari.

19. Odlučna činjenica u ovoj upravnoj stvari je ta da tužitelj nije dostavio i nema uporabne dozvole za svoju EKI i EKV izgrađenu u zoni zahvata Projekta.

20. U postupku koji se vodio sukladno članku 26 stavak 4. ZEK-a i članka 6. stavka 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine („Narodne novine“, broj 75/13, dalje: Pravilnik) tuženik je u dva navrata, zaključkom od 18. lipnja 2020. i pozivom od 6. srpnja 2020., naložio tužitelju dostavu uporabnih dozvola za EKI/EKV, kako bi se u postupku utvrdilo ima li tužitelj, kao infrastrukturni operator, uporabne dozvole za svoju EKI izgrađenu na području zone Projekta, a sve zato da se utvrdi čija je obveza zaštite i izmještanja EKI i na čiji trošak. Uporabne dozvole se izdaju za jednu pristupnu mrežu kao cjelinu, a ne za pojedina mjesta kolizije kako to pokušava prikazati tužitelj. Tužitelj do donošenja osporenog rješenja nije dostavio uporabne dozvole za svoju EKI/EKV u zoni zahvata Projekta niti je u ovom upravnom sporu dostavio uporabne dozvole.

21. U odnosu na navod da nije utvrđena nužnost zaštite i/ili izmještanja EKI, tuženik ističe da iz tehničke dokumentacije Projekta proizlazi da će se izvoditi građevinski radovi i graditi nova komunalna infrastruktura – izgradnja vodoopskrbe i odvodnje, a prema očitovanju projektanta je nužno zaštititi ili izmjestiti EKI, jer se građevinski radovi planiraju izvoditi na način da se radi

rekonstrukcija prometnih površina i instalacija u zoni obuhvata Projekta te da je projektom predviđeno kopanje os 1,25 do 4,5 m dubine, a ne nekim dijelovima i dublje radi izgradnje kanalizacijske mreže.

22. Vezano za prigovor tužitelja da mu nije dostavljena tehnička dokumentacija i da nije bio upoznat gdje su mjesta kolizije njegove EKI/EKV i buduće infrastrukture, tuženik ističe da je tužitelj, još 2018. u postupku ishoda lokacijskih dozvola dobio idejni projekt i na temelju dobivene dokumentacije dao Izjave o položaju njegove EKI u zoni zahvata projekta. Nakon toga, na temelju glavnog projekta investitor je dobio suglasnost svih javnopravnih tijela i ishodio pravomoćne građevinske dozvole.

23. Prema tome, tužitelj o Projektu ima saznanje već više od tri godine i svojim pasivnim ponašanjem i grubim kršenjem odredbe članka 26. stavak 4. ZEK-a i članka 6. stavak 5. Pravilnika, dovodi u pitanje realizaciju strateški značajnog Projekta, što je tuženik imao u vidu pri određivanju roka i naloga za postupanje.

24. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan i potvrditi osporavano rješenje.

25. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom, ističe da iz sadržaja pobijanog rješenja kao i dokumentaciji koja prileži spisu, proizlazi da je tužitelj pozvan dostaviti uporabne dozvole za EKI na području obuhvata izgradnja vodoopskrbe i odvodnje, a tu dokumentaciju nije dostavio jer njome ne raspolaže odnosno nikad nije ishodio bilo kakvu uporabnu dozvolu za bilo koju trasu EKI u obuhvatu Projekta. Ističe da je, suprotno navodima tužitelja, investitor tužitelju dostavio projektну dokumentaciju pa je tužitelj mogao postupiti po nalogu tuženika da dostavi traženu uporabnu dozvolu.

26. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troška koji nije specificirao.

27. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

28. Rješenje tuženika je doneseno pozivom na odredbe članka 5., 12. stavka 1. i članka 26. stavka 4. ZEK-a.

29. Iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja rješenja tuženika, proizlazi da je dana 8. lipnja 2020. tuženik zaprimio zahtjev društva

u kojem traži nadležno postupanje u skladu s člankom 26. stavkom 4. ZEK-a, u vezi osiguravanja zaštite ili izmještanja EKI-a, za područje obuhvata projekta " izgradnja vodoopskrbe i odvodnje".

30. Uz zahtjev je priložena dokumentacija, među ostalim i dopis u kojem se od traže Uporabne dozvole za EKI, koja se nalazi u koliziji s planiranim na području obuhvata navedenog projekta, a u skladu s Posebnim uvjetima HAKOM-a i Izjavama tužitelja o položaju EKI. Nakon toga je tuženik zaključkom od 18. lipnja 2020. naložio tužitelju očitovanje na zahtjev i dostavljanje uporabnih dozvola i sve prateće dokumentacije za njegovu EKI i elektroničke komunikacijske vodove (EKV), koji su izgrađeni i nalaze se u zoni zahvata projekta.

31. Nadalje, iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja rješenja tuženika, proizlazi da nije dostavljena zatražena dokumentacija odnosno da je dostavljeno očitovanje, međutim, ne i uporabna dozvola odnosno druga dokumentacija u svezi EKI koja je postavljena u zoni planiranih radova.

32. Prema odredbi članka 26. stavka 4. ZEK-a te članka 6. Pravilnika, infrastrukturni operator je u obvezi snositi trošak zaštite ili premještanja EKI-a ukoliko

ista nije izgrađena u skladu sa ZEK-om i posebnim propisima, odnosno ukoliko za istu EKI ne posjeduje Uporabnu dozvolu.

33. Dakle, tom zakonskom odredbom se izričito propisuje tko je i pod kojim uvjetima dužan snositi trošak zaštite ili premještanje EKI-a. Također je odredbom stavka 9. članka 6. Pravilnika, propisano da je infrastrukturni operator obvezan u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite postojeće EKI, u odgovoru na zahtjev investitora, priložiti Uporabnu dozvolu za predmetnu EKI, ako je ista izdana.

34. Kako se iz priložene dokumentacije spisu predmeta proizlazi da tužitelj nije dostavio Uporabnu dozvolu s pratećom dokumentacijom, to je pravilan zaključak tuženika da je u smislu navedenih odredaba mjerodavnog prava, kao infrastrukturni operator, obvezan osigurati zaštitu ili izmještanje svoje EKI u zoni zahvata projekta, o svom trošku.

35. Također je tuženik dao iscrpno obrazloženje u svezi razloga zbog kojih je u predmetnom slučaju nužno zaštititi ili izmjestiti EKI u zoni zahvata. U pogledu određivanja roka i naloga za postupanje je uzeo u obzir sve odlučne okolnosti, navodeći da je još od 2018. upoznat s namjerom investitora za izvođenje radova u području obuhvata predmetnog projekta.

36. Stoga, nije osnovan prigovor da je projektant investitora bio dužan, shodno Posebnim uvjetima tuženika, projektirati paralelno vođenje i križanje s postojećim elektroničkim komunikacijama i projektom predvidjeti zaštitu/premještanje postojeće EKI u zoni zahvata, jer to bez tehničke dokumentacije i uporabne dozvole za EKI tužitelja, kojom se dokazuje legalnost izgrađenog, nije ni mogao. Tužitelj je, prema odredbi članka 6. Pravilnika, bio dužan investitoru dostaviti dokaz da za EKI/EKV ima uporabnu dozvolu

37. Također nije osnovan prigovor da ravnatelj tuženika nije bio ovlašten donijeti osporeno rješenje. Ovo stoga, što je člankom 17. stavkom 1. ZEK-a određeno da Vijeće Agencije odlučuje u poslovima Agencije iz članka 12. stavka 1. točke 1. do 10. ovoga Zakona te u poslovima iz članka 12. stavka 2. ovoga Zakona koji su u nadležnosti Vijeća Agencije u skladu s posebnim zakonima kojima se uređuje područje poštanskih usluga i regulacija tržišta željezničkih usluga, a prema stavku 3. istog članka, ravnatelj Agencije odlučuje u drugim poslovima Agencije iz članka 12. stavka 1. i 2. ovoga Zakona koji prema stavku 1. ovoga članka nisu u nadležnosti Vijeća Agencije. Prema članku 12. stavak 1. točka 6. ZEK-a, na koju odredbu upire tužitelj, u nadležnosti Vijeća tuženika je utvrđivanje obveza infrastrukturnim operatorima i rješavanje sporova u vezi sa zajedničkim korištenjem elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, a ne određivanje obveze zaštite i izmještanja EKI te snošenja troška tih radova.

38. Prema odredbi članka 26. stavka 4. ZEK-a, ako je nužno zaštititi ili premjestiti elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu u svrhu izvođenja radova ili gradnje nove građevine, investitor radova ili građevine obvezan je, o vlastitom trošku, osigurati zaštitu ili premještanje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme koja je izgrađena u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima. U protivnom, trošak njezine zaštite ili premještanja snosi infrastrukturni operator. Način i uvjeti određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme iz stavka 1. ovoga članka te zaštitne zone i radijskog koridora iz stavka 2. ovoga članka, i poblize obveze investitora radova ili građevine iz stavka 4. ovoga članka propisuju se pravilnikom koji donosi Vijeće

Agencije, uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje i gradnju (stavak 5.).

39. Prema članku 6. stavku 5. podstavku 2. Pravilnika, u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite postojeće elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) ili elektroničkog komunikacijskog voda (EKV), a na zahtjev investitora (vlasnika ili korisnika građevine ili nekretnine na kojoj je predmetna EKI ili EKV) radi gradnje nove komunalne infrastrukture, različite vrste građevina ili radova na postojećoj komunalnoj infrastrukturi ili postojećoj građevini, kad za predmetnu EKI /EKV nije izdana uporabna dozvola:

- a) infrastrukturni operator mora izraditi projekt ili tehničko rješenje za zaštitu predmetne EKI ili EKV,
- b) sve troškove izrade tehničkog rješenja zaštite, materijala, radova, stručnog nadzora i ostalog nužnog za realizaciju tehničkog rješenja snosi infrastrukturni operator.

40. U konkretnom slučaju, je utvrđeno da je postojeću EKI nužno izmjestiti i zaštititi i da tužitelj, koji je infrastrukturni operator, nema uporabnu dozvolu za EKI na području predmetnog Projekta pa je, na temelju pravilno utvrđenih bitnih činjenica, tuženik pravilnom primjenom citiranih odredbi propisa, utvrdio relevantno stanje stvari (točka 2. izreke), naložio tužitelju da o svom trošku izradi projekt/tehničko rješenje zaštite ili izmještanja EKI/EKV u zoni Projekta (točka 3. izreke), naložio zainteresiranoj osobi- investitoru pravovremeno izvještavanje o realizaciji Projekta (točka 5. izreke) i točkom 4. i 6. izreke pobijanog rješenja naložio tužitelju pravovremeno izvršenje naložene obveze uz prijetnju izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tužitelja.

41. Na temelju naprijed iznesenog je ovaj Sud rješenje tuženika ocijenio zakonitim, kako u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja, tako i u pogledu primjene materijalnog i postupovnog prava, uz obrazloženje rješenja tuženika, koje je u cijelosti prihvatio.

42. Tužbene navode je ovaj Sud u cijelosti ocijenio neosnovanima i neodlučnim za drugačije rješenje predmetne stvari pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u izreci ove presude, a odluka o naknadi troška zainteresiranoj osobi, donesena temeljem članka 79. stavka 6. ZUS-a, je posljedica činjenice da zainteresirana osoba nije određeno zatražila koji i koliki trošak traži pa se opravdanost tog zahtjeva nije mogla ispitati. Osim toga u praksi ovog Suda već je izražen stav da se trošak treba zatražiti, određeno, do zaključenja rasprave ili ako rasprave nije bilo do donošenja odluke u upravnom sporu.

43. Odluka o objavi presude (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 2. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

4.7.2021.
Tanja Nemčić

